

Arrest

nr. 117 232 van 20 januari 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013 (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 16 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. VANDEVOORDE die loco advocaat S. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. 139 596 en nr. 141 298 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 139 596.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 141 298.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Wit-Russisch staatsburger te zijn, Wit-Russisch van origine, en afkomstig uit Dzviatlovo, gelegen in de regio Grodno. In 2008 ging u een religieus huwelijk aan met M. B. Y. (...) (O.V. 6.706.049), een Pakistaans staatsburger die voor zijn studies geneeskunde in Wit-Rusland verbleef. Op 21 maart 2009 zijn jullie ook wettelijk gehuwd. Nadat hij zijn diploma had behaald, weigerden de autoriteiten om de verblijfsvergunning van uw echtgenoot te verlengen. Hij kon niet langer in Wit-Rusland verblijven en in juni 2009 keerde hij terug naar Pakistan. Het was de bedoeling dat u later ook naar Pakistan zou komen. Uw echtgenoot richtte een klein ziekenhuis op, maar kreeg problemen met bepaalde personen omwille van een stuk grond. Hij werd door hen bedreigd en werd ook geslagen door hen. Daarnaast had uw echtgenoot problemen met zijn ouders die zijn huwelijk met een westerse vrouw niet accepteerden. In september 2010 kwam hij opnieuw naar Wit-Rusland. Omdat hij echter nog altijd geen geldige verblijfsvergunning kon verkrijgen, vertrok hij in oktober 2010 naar België waar hij een asielaanvraag indiende. Uw ouders konden uw huwelijk met een Pakistaan en het feit dat u zich bekeerd had tot de islam moeilijk aanvaarden. Na het vertrek van uw echtgenoot wilde uw vader u leren om opnieuw volgens zijn waarden te leven. Hij verplichtte u om hem te helpen bij zijn politieke activiteiten. Uw vader was sympathisant van Vladimir Neklyae, één van de kandidaten bij de presidentsverkiezingen van december 2010. Gedurende de periode van september tot december 2010 verspreidden jullie verschillende keren per week pamfletten voor Neklyae via de brievenbussen in jullie stad. Eén keer werden jullie daarbij betrapt door een wijkagent, maar jullie kwamen er met een waarschuwing van af. Na de presidentsverkiezingen van december 2010, kregen jullie echter regelmatig bezoek van leden van de KGB. U en uw vader werden ondervraagd over jullie activiteiten voor de oppositie. Uw vader had bovendien vroeger ook al problemen gehad met de lokale politie. U vermoedde dat dit ook te maken had met het feit dat jullie dan lastiggevalen werden door de KGB. U besloot het land te verlaten. Op 8 april 2011 vertrok u met een minibus naar België waar u op 10 april 2011 bent aangekomen. U vroeg asiel aan op 11 april 2011. Na uw aankomst in België hebt u van uw moeder vernomen dat KGB-leden nog verschillende keren zijn langsgekomen op zoek naar u. Uw vader werd door hen meegenomen en keerde niet meer terug naar huis. Uw moeder gaf zijn verdwijning aan bij de politie, maar tot nu toe hebben uw familieleden geen nieuws meer van hem vernomen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw huwelijksakte, een attest van uw religieus huwelijk, een kopie van enkele bladzijden uit uw Wit-Russisch paspoort, en een kopie van een politiek pamflet.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben, omdat u er vervolging vreesde vanwege de autoriteiten omwille van uw activiteiten voor de oppositie in de aanloop naar de presidentsverkiezingen van december 2010. Uw vader werd omwille van zijn oppositieactiviteiten na uw vertrek door KGB-leden gearresteerd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 5-12). Daarnaast haalde u ook problemen met uw familieleden aan omwille van uw huwelijk met een Pakistaanse man en het feit dat u zich tot de islam bekeerd had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 2, 5, 10-11).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal geen melding heeft gemaakt van de arrestatie van uw vader door KGB-leden na uw vertrek uit uw land (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, d.d. 21/04/2011), wat toch een essentieel element van uw asielrelaas betreft. U verklaarde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw vader op 20 april 2011 thuis werd meegenomen door leden van de KGB en dat uw familieleden sindsdien geen nieuws meer van hem vernomen hebben. U stelde dat uw moeder u hiervan op de dag zelf van

zijn arrestatie op de hoogte gebracht heeft (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 8, 9, 10). Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u een dergelijk belangrijk vervolgingsfeit niet vermeld heeft in de vragenlijst, beweerde u aanvankelijk dat u nog niet op de hoogte was van de arrestatie van uw vader op het moment van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 10). Uit het administratief dossier blijkt echter dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld op 21 april 2011, (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, d.d. 21/04/2011, p. 4), dus de dag na de arrestatie van uw vader. Uw verklaringen werden u op dezelfde dag ook voorgelezen en u hebt ze voor akkoord ondertekend, wat u ook bevestigde in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 3). Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat u wel degelijk op de hoogte was van de arrestatie van uw vader op het moment van uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Toen u daarop met deze vaststelling geconfronteerd werd, stelde u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd werd dat u alles in het kort moest vertellen. U voegde er aan toe dat u toen ook zenuwachtig was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 10). In het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u, behalve een fout in verband met het juiste moment van vertrek van uw echtgenoot naar Pakistan, geen andere opmerkingen had aangaande uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U beweerde zelfs dat u toen alles vermeld had in verband met uw vervolgingsproblemen en dat er geen andere elementen waren die u toen niet verteld had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 2-3). Dergelijke verklaringen bieden dan ook geen aannemelijke uitleg voor de vaststelling dat u een dergelijk essentieel element van uw asielrelaas van bij het begin van uw asielprocedure niet vermeld heeft, wat zeker gezien de ernst van de feiten redelijkerwijs van u verwacht kon worden. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen bijgevolg in ernstige mate.

Verder blijkt na lezing van uw verklaringen ook nog dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal uw politieke activiteiten niet heeft aangebracht. U verklaarde slechts dat jullie gezin problemen kende omwille van de activiteiten van uw vader voor de presidentskandidaat Neklyayev (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, d.d. 21/04/2011, p. 3, vraag 3.5). Toen u expliciet gevraagd werd of u actief was voor enige organisatie, ontkende u dit (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, d.d. 21/04/2013, p. 3, vraag 3.3). Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal haalde u daarentegen van bij het begin uw politieke activiteiten voor Neklyayev aan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 2). Ofschoon uit uw verdere verklaringen tijdens het gehoor weliswaar gebleken is dat u enkel uw vader geholpen heeft bij het verspreiden van pamfletten en u daarnaast geen andere politieke activiteiten had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 5, 6, 7), is het, gelet op de problemen die hier voor u toch uit voortvloeien, toch uiterst merkwaardig te noemen dat u hiervan voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien legde u geen begin van bewijs voor met betrekking tot het feit dat uw vader gearresteerd werd door de KGB en er daarna geen nieuws meer van hem vernomen werd, voor, terwijl uit uw verklaringen gebleken is dat u wel degelijk over bewijsstukken beschikt of kan beschikken waarvan dan redelijkerwijs verwacht kan worden dat u ze ook zou voorleggen. U verklaarde toch dat uw moeder van de verdwijning van uw vader officieel aangifte gedaan heeft bij de politie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 9, 12). Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijsstukken aan te brengen ter staving van de feiten die hij aanhaalt. U beloofde tijdens uw gehoor weliswaar om alsnog de nodige bewijsstukken trachten te bekomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 12). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog altijd niets ontvangen noch hebt u enige reden opgegeven voor het uitblijven hiervan.

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met uw familieleden omwille van uw huwelijk met een Pakistaanse man en het feit dat u zich tot de islam bekeerd had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 2, 5, 10-11), kan er op gewezen worden dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde geen vrees voor uw leven of uw veiligheid te koesteren vanwege uw familieleden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 5).

Ten slotte kan worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen aangaande uw illegale binnenkomst in de Europese Unie. U verklaarde dat u met een minibus via Polen de Europese Unie bent binnengereden. Voor uw vertrek had u uw paspoort aan de smokkelaars gegeven. U wist echter niet of er voor u al dan niet bepaalde reisdocumenten geregeld werden. De smokkelaars hadden met u ook geen afspraken gemaakt wat u moest zeggen of doen in het geval er u vragen zouden gesteld worden bij een individuele identiteitscontrole (zie

gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 3-4). Deze verklaringen aangaande uw illegale binnenkomst in de Europese Unie zijn niet geloofwaardig te noemen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat aan alle buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengenzone, zoals in Polen, zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. U beweerde weliswaar dat de smokkelaars u gezegd hadden dat alles vooraf met de grenswachten geregeld was en dat uw documenten bij het oversteken van de grens niet gecontroleerd werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 3-4). Niettemin is het gelet op het grote risico dat u liep op een mogelijke individuele identiteitscontrole toch erg onwaarschijnlijk dat u hier door de smokkelaar dan niet beter op voorbereid zou zijn. Deze vaststelling van het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw reisweg is zwaarwichtig. Hierdoor ontstaat namelijk het vermoeden dat u uw origineel Wit-Russisch paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw huwelijksakte, het attest van uw religieus huwelijk, en de kopies van enkele bladzijden uit uw Wit-Russisch paspoort bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. In de kopie van het politiek pamflet wordt opgeroepen om bij de presidentsverkiezingen van december 2010 op Vladimir Neklyaeu te stemmen, maar dit document bevat verder geen informatie die bovenstaande vaststellingen inzake uw persoonlijke asielrelaas in positieve zin kan wijzigen.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat in hoofde van uw echtgenoot, M. B. Y. (...) (O.V. 6.706.049), ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekende partij gaat in haar verweer in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

3.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.2.1. Verzoekende partij merkt op dat het *de facto* onmogelijk was om in Wit-Rusland samen te leven met haar Pakistaanse echtgenoot nu deze er niet meer kon in slagen om aldaar een verblijfsvergunning te bekomen nadat zijn studies geneeskunde waren afgerond. Verzoekende partij is dan ook de mening toegedaan dat er in haren hoofde rekening dient te worden gehouden met de algemene context in Pakistan.

3.2.2.2. De Raad wijst er evenwel op dat het argument dat haar Pakistaanse echtgenoot na zijn studies in Wit-Rusland niet langer een verblijfsvergunning kon bemachtigen niet ressorteert onder het toepassingsveld van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet waarop het toekennen van een internationale bescherming – in hoofde van verzoekende partij – zich steunt. Verzoekende partij laat ook na dit *in concreto* aan te tonen.

De verwachting van verzoekende partij dat ook de situatie in Pakistan in overweging dient te worden genomen, kan door de Raad niet worden bijgetreden. Verzoekende partij heeft immers de Wit-Russische nationaliteit waardoor haar asielaanvraag naar de situatie in Wit-Rusland dient te worden beoordeeld en niet met als referentiestaat Pakistan.

3.2.3.1. Betreffende de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken, meer in het bijzonder in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 12*bis*) van 21 april 2011, geen melding maakt van de arrestatie van haar vader door leden van de KGB na haar vertrek en van haar persoonlijke politieke activiteiten, oppert verzoekende partij dat haar werd aangemaand haar problemen in het kort te vertellen waardoor het tijdsbestek op de Dienst Vreemdelingen zaken haar niet toeliet dergelijke elementen te vermelden, dat de arrestatie van haar vader een detail betreft, dat zij niet kon vermoeden dat haar vader zou aangehouden blijven waardoor zij er op het ogenblik van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingen zaken niets van vertelde en dat zij wel degelijk heeft medegedeeld dat zij als gezin werden lastiggevallen omwille van de politieke activiteiten van haar vader waaruit duidelijk kan worden verstaan dat zij ook problemen kende omwille daarvan. Ten slotte benadrukt verzoekende partij dat verwerende partij geen twijfels heeft geuit omtrent de politieke activiteiten van haar vader als dusdanig en zij een politiek pamflet heeft voorgelegd.

3.2.3.2. Inzake het betoog dat het voor verzoekende partij onmogelijk was om binnen de duur die haar werd gegeven bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken op een nauwkeurige en volledige wijze haar relaas weer te geven, wijst de Raad verzoekende partij erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De Raad stipt verder ook aan dat, ondanks het feit dat de vragenlijst, die wordt ingevuld op de Dienst Vreemdelingen zaken, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt (administratief dossier, stuk 12*bis*). Verzoekende partij haalt ter vergoelijking aan dat er tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken op gehamerd werd dat zij het kort moest houden. De Raad ziet echter niet in hoe de arrestatie van haar vader twaalf dagen na haar vertrek uit haar land van herkomst en nadat zij en haar vader meermaals door de KGB werden verhoord over hun steun aan de oppositie – tevens de reden waarom zij haar land ontvluchtte – als een detail kan worden beschouwd. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst, bij luik 3 vraag 5, de gelegenheid geboden haar asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Ook op de slotvraag of zij nog iets had toe te voegen antwoordt verzoekende partij ontkennend. Daarenboven werden haar verklaringen haar achteraf nog voorgelezen in het Russisch, waarna zij het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 12*bis*, p. 4). Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat haar niet de kans werd geboden om tijdens dit interview de essentie – waaronder haar persoonlijke politieke oppositionele activiteiten en de arrestatie van haar vader – van haar asielrelaas uiteen te zetten. Deze vaststellingen in acht genomen, besluit de Raad dat de argumentatie van verzoekende partij dat haar op de Dienst Vreemdelingen zaken niet de nodige tijd werd gegeven niet kan worden bijgetreden.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij aanvankelijk met betrekking tot het niet vermelden bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken van de arrestatie van haar vader verklaart dat zij op het ogenblik van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingen zaken nog niet wist dat hij al was gearresteerd (administratief dossier, stuk 6*bis*, p. 10) om vervolgens na confrontatie door de interviewer bij het gehoor op het Commissariaat-generaal dat dit totaal onjuist is te benadrukken dat zij het niet vermeld heeft

omdat haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgedragen het kort te houden (administratief dossier, stuk 6*bis*, p. 10) en finaal eindigt in het verzoekschrift met de mededeling van deze arrestatie bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken wel in kennis te zijn geweest doch dit niet te hebben vermeld daar zij niet kon vermoeden dat hij vastgehouden zou blijven. Voormelde onderling niet verenigbare verklaringen ondermijnen verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

Waar verzoekende partij opwerpt wel te hebben vermeld bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij als gezin werden lastiggevallen omwille van de politieke activiteiten van haar vader waaruit duidelijk kan worden verstaan dat zij ook problemen kende omwille daarvan, wijst de Raad er evenwel op dat de mededeling als gezin te worden lastiggevallen omwille van de activiteiten van haar vader hoegenaamd geen vermelding inhoudt dat ook zij, samen met haar vader, politiek actief was. Daarenboven heeft verzoekende partij op de uitdrukkelijke vraag bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken of zij actief was in een organisatie/vereniging/partij negatief geantwoord (administratief dossier, stuk 12*bis*, vraag 3.3).

De opmerking dat er niet getwijfeld wordt aan de politieke activiteiten van haar vader en dat zij een politiek pamflet bijbrengt, doet geen afbreuk aan de vaststelling van de voormelde flagrante omissies betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas.

Voormelde omissies verhinderen dan ook aan dit relaas enig geloof te hechten.

3.2.4. Waar verzoekende partij stelt dat het gezien de politieke context in Wit-Rusland niet onaannemelijk is dat er geen bewijs van de arrestatie van haar vader kan worden verkregen, oordeelt de Raad vooreerst dat dit een blote bewering betreft daar deze op generlei wijze wordt onderbouwd met enig objectieve informatie. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont dat het haar onmogelijk zou zijn bijvoorbeeld middels een advocaat een bewijs van arrestatie aan te brengen of minstens aan te tonen dat haar moeder een officiële aangifte deed van de verdwijning van haar vader, wat een indirect bewijs van diens verdwijnen of arrestatie zou kunnen uitmaken.

3.2.5. Betreffende het huwelijk met een Pakistaanse man en haar bekering tot de islam om deze reden stelt verzoekende partij wederom dat zij hierdoor problemen kreeg met haar familie. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van een onderdeel van de asielmotieven echter niet van aard is om de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om deze motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift stelt haar autoriteiten te vrezen daar zij omwille van haar Pakistaanse echtgenoot, om wie zij bovendien bekeerde tot de islam, onder druk werd gezet daar zij hem beschouwen als een mogelijke terrorist stelt de Raad vast dat het enige concrete probleem dat verzoekende partij aanhaalde met betrekking tot haar echtgenoot vanwege haar autoriteiten is dat zij *“beweerden dat ik moest scheiden omdat mijn man niet meer in het land aanwezig was”* (administratief dossier, stuk 12*bis*, vraag 3.5 bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken). De Raad hecht evenwel geen enkel geloof aan het feit dat verzoekende partij om reden van haar echtgenoot enig probleem zou hebben gekend met haar autoriteiten nu zij bij het uitgebreid gehoor op het Commissariaat- generaal (administratief dossier, stuk 6*bis*, p. 4-5) op de uitdrukkelijke vraag naar de precieze problemen naar aanleiding van haar man louter refereert aan het niet verkrijgen van een verblijfsvergunning en dit ingegeven was door het feit dat men een man uit Pakistan aanziet als een persoon die de bedoeling heeft aanslagen te plegen in Wit-Rusland. Verzoekende partij maakt bij dit gehoor hoegenaamd geen gewag van enige persoonlijke bedreiging louter om reden van haar huwelijk. Daarenboven wijst de Raad er nogmaals op dat haar echtgenoot niet meer in Wit-Rusland woont en kan door de Raad niet worden aangenomen dat de Wit-Russische autoriteiten indien zij de mening zijn toegedaan dat Pakistaanse mannen de bedoeling hebben aanslagen te plegen, zoals voorgehouden door verzoekende partij, haar echtgenoot een verblijfsvergunning voor het volbrengen van zijn studies geneeskunde verleenden.

3.2.6. Betreffende de motivering van verwerende partij aangaande de illegale binnenkomst in de Europese Unie oppert verzoekende partij dat zij voor het eerst haar land verliet, zij geen aandacht had voor details en smokkelaars in het belang van hun eigen veiligheid zo weinig mogelijk informatie verstrekken. De Raad is echter van oordeel dat van een persoon, die uit ernstige vrees voor vervolging zijn land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar de Europese Unie, redelijkerwijs kan

worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij geen nadere verklaringen wist af te leggen omtrent de al dan niet voorziene reisdocumenten en dat er geen afspraken waren gemaakt met de smokkelaar over wat er diende te worden gezegd of gedaan wanneer er zich toch een individuele controle zou voordoen. Evenwel is het algemeen geweten dat er bij binnenkomst van de Europese Unie strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking is dan ook zeer reëel. Om die reden acht de Raad het ongeloofwaardig dat de chauffeur/passeur het risico zou nemen verzoekende partij geen aanwijzingen of informatie te geven over al dan niet voorziene reisdocumenten en over hoe zij zich dient te gedragen in het geval van een controle.

3.2.7. Waar verzoekende partij benadrukt dat de door haar bijgebrachte documenten wel haar identiteit, haar huwelijk en haar politieke betrokkenheid bewijzen, stelt de Raad vast dat de identiteitsgegevens, inclusief haar huwelijk, geen punt van discussie uitmaken en oordeelt hij dat niet kan worden ingezien hoe campagnemateriaal voor een presidentskandidaat kan aantonen dat verzoekende partij zelf politiek actief was ten gunste van de partij van deze kandidaat.

3.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

3.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiend uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT